

внѣ трѣфилкѣ, съ коѧто Йессирѣйски-тѣ царѣ се отличавали отъ подданици-тѣ си. Сарданапалъ никога не носѣлъ калацъ; что-то мѣ се видѣло, чи неможи да носи тѣкважи тѣготж.

Арракъ, като оставилъ двореца, пакъ неможалъ да скрѣе отъ дрѣжина-та си Сарданапалова живота, сърдитината ги обладала: и тѣй се размирили.

Междъ това, безъ да глѣда на раскошностъ-та, на коѧто се предавалъ Сарданапалъ, той често се усеџидалъ да опасностъта, коѧто можала да мѣ заплаши живота. Съобразно съ обычај на тѣди времена, той се обѣрналъ къмъ оракула и искалъ отъ него съвѣтъ. Оракулъ-а мѣ казалъ, чи Ниневіа тогасъ тѣкмо ще се вдеме, кога Тигръ поемни не прѣателскож-тѣ странж.

А ви знайте, чи Тигръ е рѣка-та, на коѧто по брѣгове-тѣ и е направенъ Ниневіа съ голѣмь стѣни и мѣдни врати. Хорати-тѣ на оракула се скоро испѣлили: воды-тѣ на Тигръ се вдигнали много високо, и съсъ напрѣгваніето си развалили малко отъ стѣна-та, при всичка-та и дебелина. Арракъ и дрѣжина-та мѣ се